

Jób 14,14; 19,25-27a Tudom, hogy az én Meváltóm él

Db., 2021. 02. 28. (v)

Ige:

Jób 14,14: *Ha meghal az ember, vajon feltámad-e? Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom.*
Jób 19,25-27a: *Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bűnöm megrágnák, testem nélkül látom meg az Istent. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más.*

Folytatjuk J. Kr.-ról, a testben megjelent Istenről szóló sorozatot. Eddig arról volt szó, hogy mit mondott Róla az Atya, és mit mondott Ő magáról. Most azt nézzük meg, mit mondtak Róla a próféciák.

Az egész Szentírás: a törvény, a próféták, a zsoltárok mind J. Kr.-ról tesznek bizonyosságot. Így mondta az Úr az emmausi tanítványoknak. Néhány alkalommal J. Kr.-ról szóló ószövetségi próféciákat fogunk olvasni. Ezek közül azért olvastam legelőször ezt az Igét a Jób könyvből, mert talán ez fejezi ki legjobban azt, hogy J. Kr. a legszemélyesebb ügyünk. A próféciák nem elvont dolgok. Nem csak általános kérdésekről, nem csak a zsidó népről vagy a világ sorsáról szólnak, hanem azok a számunkra is életbevágóak, mint ahogy Jób számára is az volt Isten szava.

1.) Ha meghal az ember, vajon feltámad-e?

Ezt kérdezte Jób testi, lelki, szellemi gyötrelmei közepette. Miért fontos ez a kérdés? **Egyrészt azért**, mert bűnösök vagyunk, a halálnak eladva. Van a halálból feltámadás? **Jób 14. r.** végig erről szól. **Olv. 1-2 v.:** A földi élet rövid, mint a virágé. Tele háborússággal, szenvedéssel. **4. v.:** *Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki.* Bűnösnek születünk, és nem tudunk tőle szabadulni! Bűneink miatt Isten haragja van rajtunk. Aztán, ha meghalunk, vége mindennek? **Olv. 7. és 10. v:** Még a fa is kihajt, ha levágják – mondja Jób, DE hol van az ember, ha kiműlik? Ha nincs feltámadás, minden reménytelen. De ha van feltámadás, mi lesz a bűnimmel? **16-17. v.:** *... nem nézed el az én vétkeimet! Gonoszságom egy csomóba van lepecsételve, és hozzáadod bűneimhez.* Mi lesz ezzel a lepecsételt bűncsomaggal?

Jób az ősatyák (Ábrahám...) kortársa lehetett. Nem zsidó származású volt, de istenfélő. Isten nagyon jó bizonyosságot tett róla. A csapások nyomorúságában és az elhagyatottságában, amikor senki nem értette meg, a bűn és a halál két nagy

kérdésével küszködött: Mi lesz a bűnimmel, és van-e feltámadás?

2.) Tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.

Végül erre jutott. Isten erre a bizonyosságra vezette el, hogy a bűn kérdését a Megváltója intézi el, és a Megváltója feltámasztja őt. Megáll a pora felett, és *teste nélkül* (más ford. testében) látja meg Istent. (E földi teste nélkül, de feltámadt testben) *Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más.*

Meváltó! Ennek a szükségessége végigvonul az egész Szentíráson. Az eladósodott embert az ószövetségben az adósrabszolgaságból ki lehetett váltani. **3Móz 25:48** *Mindamellett is, hogy eladta magát, megváltható legyen; akárki megválthassa azt az ő atyjafiai közül.* Ennek a törvénynek nagy a jelentősége: Az ember megváltható! Aki fizetett érte, az volt a megváltó. Találó példája ez a bűn miatt eladósodott embernek. Bűneink miatt a halálba merültünk. Onnan nem tudunk a magunk erejéből szabadulni, de megválthatóak vagyunk. Lesz-e Megváltónk?

Lesz-e valaki, aki ki tudja fizetni a bűneink árát? Mert a bűn szoldja halálát. Lesz-e valaki, aki büntelen, és meghal helyettem? Lesz-e valaki, aki büntelen, de annyira szeret, hogy magára veszi a bűneimet, és képes lesz meghalni, hogy engem kiváltson a halálból?

Mivel minden ember bűnös, **csak Isten válthat ki? Zsolt 49:8-9** *Senki sem válthatja meg atyjafiát, nem adhat érte váltságdíjat Istennek. Minthogy lelkiüknek váltsága drága, abba kell hagynia örökre.* Csak Isten lehet a megváltó! Ezt látta Jób is: *Meváltóm él, és Ő áll meg a porom felett, és mikor feltámadok, az Istent látom magam előtt. Isten a Megváltóm!* De hogyan? Hogyan adhatja Ő a vért, az életét értem? Jób még nem tudta a hogyan, de azt tudta, hogy Isten megváltja őt a bűneiből: a halálból is fel fog támadni, és akkor meglátja Istent.

Mi már tudjuk a hogyan. Isten megjelent testben, amikor J. Kr. megszületett. Mi már tudhatjuk a csodát: J. Kr. Isten fia és Ember fia. Atyja Isten, ezért nem örökölte a bűnt. Anyja ember, Mária, akinek a méhében Isten emberi testet alkotott a Fiának, hogy vére által megválthasson.

3.) Néhány tanulság

(1) Személyes, szívbeli vágyakozásra van szükségünk. J. Kr.-ról szóló sorozatnak, a Róla szóló Igéknek akkor van átütő hatása az életünkre, ha nem pusztá ismeret, hanem olyan személyes és mély vágyakozás van bennünk a Megváltó után, mint amilyen Jóban volt. Ha látjuk, hogy nekem mindennél nagyobb szükségem van Reá. Hogy az életemnek nincs fontosabb kérdése, mint a bűn és a halál kérdése; a bűnbocsánat és a feltámadás kérdése. Ha nincs bűnbocsánat, és feltámadás, akkor az egész földi életem, annak minden küzdelme,

öröme és bánata hiábavaló. Nekem személyesen nagyon-nagy szükségem van Megváltóra, J. Kr.-ra.

(2) Aki megtapasztalta a megváltást, nagyon boldog és hálás Istennek. Dávid azt mondta: **Zsolt 103:1-4** Aldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet a koporsótól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged. Zsolt 71:23 Örvendeznek az én ajkaim, hogy énekelhetek neked, és lelkem is, amelyet megváltottál.

4.) Olvasok még Igéket a megváltásról és a Megváltóról

Izrael népét Isten megváltotta Egyiptomból: **5Móz 24:18** *Hanem emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomban, és megváltott téged az Úr, a te Istened, onnét. Később meg kellett látniuk, mennyit vétkeztek Isten ellen. Nem voltak hálásak az utódok az Egyiptomból való megváltásért. Akkor Isten ezt üzenté nekik:*

Ézs 44:22 *Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térv én hozzám, mert megváltottalak. Hós 13:14* Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed, oh halál?! Hol van a te romlásod, oh Seol?! Milyen nagy Isten kegyelme és szeretete!

Az újszövetségben aztán teljesen világossá válik, hogy a megváltást J. Kr. viszi végbe. Ő a Megváltó Isten. **Gal 4:4-5** *Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot.*

De nemcsak a törvény alatt lévő zsidó nép Megváltója, hanem minden emberé. **1Ján 2:2** *És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is. Tit 2:14* Aki önmagát adta mi értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.

J. Kr. már megváltotta a szellemünket. Azt már kiemelte a halálból. Szt. Sz.-ét adta, és a mi szellemünk életre kelt. Megváltotta a lelkünket is. Igaz, nem egy pillanat alatt. A lelkünk megváltása egy folyamat, mert nekünk magunknak is bele kell egyezni, hogy előbb beleviszi a halálba, és azután kelti életre. A lelkünk megtagadása nem megy könnyen. Egész földi életünk során tartó folyamat. De az biztos, hogy az Úr be fogja fejezni a lelkünk megváltását is.

A testünk még nincs megváltva, de drága ígératum van: **Róm 8:23** *Nemcsak ez pedig, hanem maguk a Szellem zsenegéjének birtokosai, mi magunk is fohászodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.*

Itt kanyarodunk vissza Jóhhoz, aki azt mondta: *Ha meghal az ember,*

vajon feltámad-e? Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom. Majd a nyomorúság próbái közt egy bizonyosság születik a szívében: *Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utóljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőrrömet megrágnák... meglátom az Istent.*

A megváltásunk a feltámadásunkkal lesz teljes! Pál apostol is azt mondta, amit Jób: **1Kor 15:19-20** *Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Amde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsenegéjük lón azoknak, kik elaludtak. J. Kr., a mi Megváltónk feltámadt a halottak közül, és azt mondta: **Ján 14:19b** *én élek, ti is élni fogtok.**

Éppen ezért, úgy vagyunk, ahogy Jób mondta: Ha van feltámadás, akkor hadakozásom minden idejében reményelek, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom. Testvérek! Még van hadakozás, még van könny, fájdalom és gyász, de van reménységünk. Az, hogy a váltság teljes! Feltámadunk, vagy elváltozunk. Erről olvasunk az **1Kor 15:51-58**: *Íme titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk...*

Akkor beteljesül amaz íge, mely meg vagyon írva: Elnyeletett a halál diadalra. Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad? (Ezt olvastuk az előbb **Hós 13:14** *Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed, oh halál?! Hol van a te romlásod, oh Seol?!*)

E tény, ez ígért, e reménység által végzi el bennünk az Úr: **58. v.:** *Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrnak.*

Befejezés:

Nem fogunk ebben a sorozatban minden próféciáról beszélni, amely az Úr Jézusról szól, de jó néhányról igen. Mindegyik mellé oda szeretném tenni majd a beteljesedést J. Kr. életében. Jó lenne, ha mindegyiket személyessé tehetné számunkra a Szt. Sz. **Róm 15:4** *Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy békességes türés által és az irásoknak vizsgálása által reménységünk legyen.*

Amen

Az Ige üzenetével összhangban van a *Tudom, az én Megváltóm él* kezdetű ének is. De most egy másikat énekelünk . A 180. számút: *Bár nem lát Téged földi szem...*